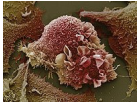

POEZIE: Cancer

Scris de Melania Marina Miholca

Vineri, 30 Septembrie 2011 10:37 - Ultima actualizare Vineri, 30 Septembrie 2011 10:52

E cancer de frig si cancer de doare, Omul cu pipa in gura si amintirea licorii in vezica A ajuns la reconstrucie prin deconstructie

Nuia perpendiculara in gramada de vrejuri

Ghimpele cancerului inainteaza in trup

Fantomele spitalului privesc cinic alt instrument de lucru

Extirparea incepe

Masele, lacrimi laringe pana la intreg

Laringe, laringe...

Nici o data nu am stiut cum se numeste insrumentul vorbelor mele

Azi spun Doamne Dumnezeule, maine nu voi mai spune...

Invat tacerea mortului fara parti din mine

Pilonii ruginiti se scurg abracadabrant prin omul de azi

E cancer de frig si cancer de doare

De sub pleoapele umflate inca se mai scurg lichide sarate

Azi imi iau vocea.... eu cand voi pleca...

Mama, tata ma, ma nasc din nou si vin la voi...

Ma mai primiti plin de noroi ?

Promit sa nu mai plang...

AUTOR:

Melania MARina Miholca,

Asistent social